

Характерною ознакою таких стереотипних уявлень є неврахування наявних психологічних і поведінкових рис у конкретної особи [3].

Попри те, що жінки в бізнесі безумовно стикаються з труднощами, є також багато позитивних аспектів, які варто відзначити. Жінки привносять унікальні погляди та ідеї, які можуть допомогти організаціям краще зрозуміти та обслуговувати різноманітні сегменти клієнтів. Це не тільки приносить користь бізнесу, але й є привабливим для споживачів через більші можливості вибору, які є більш актуальними саме для них. Жінки в бізнесі виявляють характерну адаптивність, незважаючи на численні перешкоди на шляху до успіху.

Отже, рівність жінок у бізнесі має важливе значення для прискорення сталого економічного зростання. Розрив у заробітній платі чоловіків і жінок, відсутність жінок на вищих щаблях управління, стереотипи про місце і роль жіноцтва тощо – це істотний гальмівний чинник для економічного зростання та світової економіки загалом. Розширення прав і можливостей жінок збільшує економічну диверсифікацію, підвищує продуктивність і рівність доходів, що призводить до інших позитивних результатів розвитку. Завдяки рівноправній участі жінок ми зможемо отримати вигоду від інтелекту, досвіду та уявлень всього людства.

Список використаних джерел:

1. Роль жінки в інклюзивному сталому розвитку. Центр ресурсоефективного та чистого виробництва. URL: <http://www.recpc.org/wp-content/uploads/2020/09/Women-5-SDG-UKR.pdf>

2. Валентина Смаль Аналітичне дослідження «Інклюзивний розвиток бізнесу: жіноче підприємництво», Київ, 2010 URL: http://pleddg.org.ua/wp-content/uploads/2019/05/Woman_Business_PLEDDG_2019.pdf

3. Краус Н. М., Краус К. М., Поченчук Г. М. Жіноче підприємництво: ризики, інструменти підтримки, механізми реалізації. *Innovation and Sustainability*. 2023. № 2. URL: <https://ins.vntu.edu.ua/index.php/ins/article/view/180/182>.

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

БЛАГОЙ Віталій Валерійович,

канд. екон. наук, доцент,

ГНАТІВ Анна Миколаївна,

здобувач вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Ведення підприємницької діяльності постійно супроводжується ризиками, які можуть спричинити кризу на підприємстві. Чим вище рівень ризиків на підприємстві, тим глобальніша криза, тому процесу управління ризиками в умовах кризи має приділятися особлива увага.

Одною із основних потреб сучасного менеджменту є професіоналізм персоналу, який здатний вчасно розпізнавати та успішно вирішувати проблеми розвитку підприємства, виходячи з чого можна зробити висновки, що для підприємства дуже важливо володіти методологією антикризового менеджменту.

Суть антикризового управління полягає в необхідності прийняття складних рішень за підвищеного рівня ризику.

Кризове управління – це вид управлінського менеджменту в кризових ситуаціях на підприємстві, які загрожують його подальшому існуванню. Кризовий менеджмент є процесом вирішення проблеми для порятунку підприємства від руйнівних впливів, створення умов для стабілізації ситуації та подальшого розвитку [1].

Метою кризового менеджменту є:

- попередити кризу, якщо це можливо;
- зменшити негативний вплив кризи на підприємство, якщо криза вже відбувається;
- створити умови для майбутнього розвитку підприємства.

Процесом менеджменту ризиків на підприємстві передбачено декілька послідовних кроків: ідентифікувати проблеми, на які потрібно звернути увагу; проаналізувати проблему для визначення її негативного впливу; вибрати варіант стратегії вирішення проблеми; реалізувати стратегію вирішення кризи; проаналізувати (оцінити) результати.

Тобто для ефективного антикризового управління є важливим вірний вибір стратегії та її розроблення, адже це дозволить мінімізувати негативний вплив ризиків задля розвитку підприємства в майбутньому.

Є декілька видів стратегій управління ризиками:

- стратегія уникнення (коли керівництво підприємства відмовляється від реалізації того чи іншого проєкту, якщо він може призвести до негативних наслідків);
- стратегія пом'якшення (коли знижуються ймовірність виникнення ризиків або їх негативний вплив);
- стратегія перенесення ризику (коли ризик передається третій особі за винагороду);
- стратегія прийняття (коли, не дивлячись на ризики які загрожують підприємству, приймається рішення нічого не змінювати та працювати далі);
- стратегія делегування повноважень (коли проблеми, які виникли, передаються третім особам);
- стратегія консенсусів та компромісів (коли учасники ринку об'єднуються для зменшення витрат та збільшення доходу);
- стратегія превентивного впливу (коли створюються такі умови, які виключають фактори виникнення ризиків, розроблюються заходи спрямовані на зменшення ймовірності втрат);
- стратегія подальшого впливу на ризики (коли створюються умови для зменшення впливу наслідків ризикової події);

- наступальна (коли впроваджується активний менеджмент, модернізація техніки, пошук нових ринків збуту продукції, тощо);
- стратегія захисту (коли передбачається радикальна мінімізація витрат, обсягів реалізації, закриття окремих підрозділів підприємства тощо) [2].

Також, слід зазначити, що вживання відповідних заходів та використання стратегій залежить від стадії життєвого циклу підприємства та від етапу антикризового менеджменту, адже кожний етап супроводжується різними ризиками, які здатні призвести до погіршення ситуації на підприємстві. На будь якому етапі антикризового управління ефективними будуть такі стратегії, які забезпечать підприємству утримувати та збільшувати свою присутність на ринку [3].

Підприємництва стискаються з низками проблем, які можуть призвести до кризи, тобто небезпека кризи існує постійно, через що дуже важливо розпізнати ознаки її настання та обґрунтовано оцінити можливості її вирішення.

Антикризове управління є важливим аспектом менеджменту підприємства в сучасних умовах. Для ефективного управління ризиками необхідно розробити чіткі та надійні стратегії, вдосконалити комунікацію на підприємстві. Приймаючи вірні стратегії, підприємство може зменшити або уникнути виникнення ризиків, забезпечити довгостроковий успіх.

Список використаних джерел:

1. Інтернет портал - Онлайнконсультант. Безпека. «Хто такий кризовий менеджер і чим він займається». <https://bezpeka.isu.net.ua/news/511532-khto-takiy-krizoviy-menedzher-i-chim-vin-zaymaetsya>
2. Гришова І.Ю., Гнатєва Т.М. Управління ризиками у контексті стратегії антикризового управління. Український журнал прикладної економіки. 2016. Т. 1. № 3.
3. Шатайло О. А. Змістовна характеристика системи антикризового управління. Бізнес Інформ. 2019. № 5.

АНАЛІЗ ВАРТОСТІ РЕСТАВРАЦІЇ ІСТОРИЧНИХ ОБ'ЄКТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

БЛАГОЙ Віталій Валерійович,

канд. екон. наук, доцент,

КАПІНОС Таїсія Сергіївна,

здобувач вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Історичні об'єкти відіграють важливу роль у збереженні культурної спадщини, свідчать про минуле та формують наше розуміння світової історії. Однак умови їх експлуатації залежать від часу та природних чинників, що вимагає докладання постійних зусиль щодо їх збереження та відновлення. У